



---

Sesijas dokuments

---

**A8-0223/2017**

13.6.2017

## **ZIŅOJUMS**

par pieprasījumu atcelt *Marine Le Pen* imunitāti  
(2017/2021(IMM))

Juridiskā komiteja

Referents: *Sajjad Karim*

## SATURA RĀDĪTĀJS

	<b>Lpp.</b>
EIROPAS PARLAMENTA LĒMUMA PRIEKŠLIKUMS .....	3
PASKAIDROJUMS.....	6
INFORMĀCIJA PAR PIENĒMŠANU ATBILDĪGAJĀ KOMITEJĀ .....	12

## EIROPAS PARLAMENTA LĒMUMA PRIEKŠLIKUMS

### par pieprasījumu atcelt *Marine Le Pen* imunitāti (2017/2021(IMM))

*Eiropas Parlaments,*

- ņemot vērā pieprasījumu atcelt *Marine Le Pen* imunitāti, kuru Eksanprovansas Apelācijas tiesas ģenerālprokurors *Pascal Guinot* nosūtījis 2016. gada 9. decembrī un par kuru paziņots 2017. gada 19. janvāra plenārsēdē,
  - pēc *Marine Le Pen* uzklauššanas saskaņā ar Reglamenta 9. panta 5. punktu,
  - ņemot vērā Protokola Nr. 7 par privilēģijām un imunitāti Eiropas Savienībā 8. un 9. pantu, kā arī 1976. gada 20. septembra Akta par Eiropas Parlamenta deputātu ievēlēšanu tiešās vispārējās vēlēšanās 6. panta 2. punktu,
  - ņemot vērā Eiropas Savienības Tiesas 1964. gada 12. maija, 1986. gada 10. jūlija, 2008. gada 15. un 21. oktobra, 2010. gada 19. marta, 2011. gada 6. septembra un 2013. gada 17. janvāra spriedumu<sup>1</sup>,
  - ņemot vērā 1981. gada likuma 23. panta 1. punktu, 29. panta I daļu un 30. pantu un 31. panta 1. punktu un 1982. gada 29. jūlija likuma 93-2. un 93-3. pantu,
  - ņemot vērā Reglamenta 5. panta 2. punktu, 6. panta 1. punktu un 9. pantu,
  - ņemot vērā Juridiskās komitejas ziņojumu (A8-0223/2017),
- A. tā kā minētās apelācijas tiesas ģenerālprokurors pieprasīja atcelt Eiropas Parlamenta deputātes *Marine Le Pen* imunitāti, jo ir ierosināta tiesvedība par iespējamu likumpārkāpumu;
- B. tā kā saskaņā ar 8. pantu Protokolā Nr. 7 par privilēģijām un imunitāti Eiropas Savienībā pret Eiropas Parlamenta deputātiem nedrīkst veikt nedz izmeklēšanas darbības, nedz viņus drīkst aizturēt, nedz pret viņiem ierosināt tiesvedību sakarā ar viņu viedokli, kas izteikts, viņiem pildot deputāta pienākumus, vai balsojumu, ko viņi ir veikuši, pildot deputāta pienākumus;
- C. tā kā saskaņā ar Protokola Nr. 7 par privilēģijām un imunitāti Eiropas Savienībā 9. pantu Eiropas Parlamenta deputātiem savas valsts teritorijā ir tāda pati imunitāte, kāda ir piešķirta šīs valsts parlamenta deputātiem;
- D. tā kā Francijas Konstitūcijas 26. panta 2. punktā ir noteikts, ka nevienu Parlamenta deputātu par noziedzīgiem nodarījumiem vai kriminālpārkāpumiem nedrīkst nedz

<sup>1</sup> Tiesas 1964. gada 12. maija spriedums, *Wagner/Fohrmann* un *Krier*, 101/63, ECLI:EU:C:1964:28; Tiesas 1986. gada 10. jūlija spriedums, *Wybot/Faure* u. c., 149/85, ECLI:EU:C:1986:310; Vispārējās tiesas 2008. gada 15. oktobra spriedums, *Mote/Parlaments*, T-345/05, ECLI:EU:T:2008:440; Tiesas 2008. gada 21. oktobra spriedumi, *Marra/De Gregorio* un *Clemente*, C-200/07 un C-201/07, ECLI:EU:C:2008:579; Tiesas 2010. gada 19. marta spriedums, *Gollnisch/Parlaments*, T-42/06, ECLI:EU:T:2010:102; Tiesas 2011. gada 6. septembra spriedums, *Patriciello*, C-163/10, ECLI:EU:C:2011:543; Vispārējās tiesas 2013. gada 17. janvāra spriedumi, *Gollnisch/Parlaments*, T-346/11 un T-347/11, ECLI:EU:T:2013:23.

apcietināt, nedz viņiem piemērot kādu citu drošības līdzekli, kas ir saistīts ar brīvības atņemšanu vai ierobežošanu, ja nav saņemta tās palātas biroja piekrišana kuras deputāts attiecīgā persona ir, un ka šāda piekrišana nav vajadzīga gadījumā, kad deputāts ir aizturēts noziedzīga nodarījuma vai cita kriminālpārkāpuma izdarīšanas brīdī un vietā (*flagrante delicto*) vai kad spēkā stājies ir galīgs notiesājošs spriedums;

- E. tā kā *Marine Le Pen* ir apsūdzēta par publiski ievēlētas amatpersonas publisku goda aizskaršanu, kas saskaņā ar Francijas tiesībām, proti, 1981. gada likuma 23. panta 1. punktu, 29. panta I daļu un 30. pantu un 31. panta 1. punktu un 1982. gada 29. jūlija likuma 93-2. un 93-3. pantu, ir uzskatāma par kriminālpārkāpumu;
- F. tā kā 2015. gada 28. jūlijā *Christian Estrosi* Nicas augstākajam izmeklēšanas tiesnesim iesniedza iesniegumu, kurā pauda vēlmi kļūt par prasītāju civillietā, kas ierosināta tiesvedībā pret *Marine Le Pen*, pamatojoties uz publiski ievēlētas amatpersonas ar pagaidu pilnvarām publisku goda aizskaršanu; tā kā viņš apgalvo, ka 2015. gada 3. maijā raidījumā *Le Grand Rendez-vous*, kuru translēja vienlaikus gan *iTÉLÉ*, gan *Europe 1*, *Marine Le Pen* esot izteikusi šādas piezīmes, kas izskanēja kā pret viņu vērstas apsūdzības vai inkriminācijas un aizskāra viņa godu un apraipāja viņa reputāciju.

„Klausieties, tas, ko es zinu, ir: *Estrosi* kungs finansēja *UOIF* (Francijas Islāmisko organizāciju savienība); administratīvā tiesas sistēma ir konstatējusi viņa vainu, jo viņš *UOIF* ir noteicis tik zemu mošejas īres maksu, ka pat administratīvā tiesa viņu nosodīja, kas faktiski atspoguļo to, kā šie mēri nelikumīgi finansē mošejas, pārkāpjot 1905. gada likumu; ja jūs pieķer ar pirkstiem klienteliskā, reliģiskā kopienas medus podā, protams, ka tad ir skaļi jābļauj un jādara zināmas šokējošas lietas, bet es mazāk vērības pievērsu vārdiem un vairāk darbiem...”; atbildot uz žurnālista jautājumu: „Tātad, vai *Estrosi* ir uzskatāms par džihādistu līdzzinātāju?”, *Le Pen* kundze teica: „Palīdzība, resursu sniegšana, atbalsts; ja jūs palīdzat Islāma fundamentālismam nostiprināties, plesties plašumā, vervēt, laikam, kaut kādā ziņā, morāli jūs tomēr esat mazliet līdzatbildīgs.”;

- G. tā kā *Marine Le Pen* ir divreiz aicināta ierasties uz uzklauššanu, ievērojot Reglamenta 9. panta 6. punktu; tā kā viņai nav izmantojusi šādu iespēju un savas piezīmes atbildīgajai komitejai viņa iesniegusi nav;
- H. tā kā iespējamais nodarījums nav nedz tieši vai acīmredzami saistīts ar *Marine Le Pen* pienākumu pildīšanu Eiropas Parlamenta deputāta amatā, nedz ir Eiropas Parlamenta deputāta pienākumu pildīšanas ietvaros pausts viedoklis vai veikts balsojums, kā noteikts Protokola Nr. 7 par privilēģijām un imunitāti Eiropas Savienībā 8. pantā;
- I. tā kā ņemot vērā Protokola Nr. 7 par privilēģijām un imunitāti Eiropas Savienībā 8. pantu, apsūdzības acīmredzami nav saistītas ar *Marine Le Pen* atrašanos Eiropas Parlamenta deputātes amatā un drīzāk ir saistītas ar darbību tikai valsts vai reģionālā mērogā, un tā kā 8. pants tāpēc piemērojams nav;
- J. tā kā atcelt var tikai imunitāti, kas ir reglamentēta Protokola Nr. 7 par privilēģijām un imunitāti Eiropas Savienībā 9. pantā;
- K. tā kā, ņemot vērā Protokola Nr. 7 par privilēģijām un imunitāti Eiropas Savienībā 9. pantu, nav nekāda pamata aizdomām, ka pieprasījums atcelt imunitāti ir nosūtīts, lai

mēģinātu likt šķēršļus *Marine Le Pen* parlamentārajam darbam vai lai viņai tīši radītu politisku kaitējumu (*fumus persucutionis*);

1. nolemj atcelt *Marine Le Pen* parlamentāro imunitāti;
2. uzdod priekšsēdētājam šo lēmumu un Parlamenta atbildīgās komitejas ziņojumu nekavējoties nosūtīt Francijas kompetentajai iestādei un *Marine Le Pen*.

## PASKAIDROJUMS

### 1. Priekšvēsture

Priekšsēdētājs 2017. gada 19. janvāra plenārsēdē saskaņā ar Reglamenta 9. panta 1. punktu paziņoja, ka viņš ir saņēmis vēstuli, ko viņam 2016. gada 9. decembrī nosūtīja Eksanprovansas Apelācijas tiesas ģenerālprokurors Dr. *Pascal Guinot* un ar kuru pieprasīts atcelt *Marine Le Pen* imunitāti.

Eksanprovansas Apelācijas tiesas ģenerālprokurors nolēma pieprasīt viņas imunitātes atcelšanu pēc tam, kad bija saņēmis šādu pieprasījumu no Nicas Reģionālās tiesas priekšsēdētāja vietnieka un izmeklēšanas tiesneša *Tallone* kunga.

Saskaņā ar Reglamenta 9. panta 1. punktu priekšsēdētājs šo pieprasījumu ir nodevis Juridiskajai komitejai.

*Marines Le Pen* imunitātes atcelšana ir pieprasīta, balstoties uz pamatotām aizdomām par kriminālpārkāpuma izdarīšanu, proti, publiski ievēlētas amatpersonas publisku goda aizskaršanu, kas ir reglamentēta 1981. gada likuma 23. panta 1. punktā, 29. panta I daļā un 30. pantā un 31. panta 1. punktā un 1982. gada 29. jūlija likuma 93-2. un 93-3. pantā.

1881. gada 29. jūlija likuma 23. panta 1. punkts ir formulēts šādi: „Kā noziedzīga nodarījuma vai kriminālpārkāpuma līdzzinātāji tiks sodītas personas, kas, vai nu uzstājoties ar runām, kliežot vai draudot publiskās vietās vai sanāksmēs, vai nu, izmantojot ar roku rakstītu vai drukātu tekstu, zīmējumus, gravējumus, gleznas, emblēmas, tēlus vai cita veida rakstveida, runas vai tēlu līdzekļus, kas tiek pārdoti vai izplatīti, laisti pārdošanā vai izstādīti publiskā vietā vai sanāksmēs, vai nu, izmantojot publiski izstādītus plakātus vai afišas, vai nu — jebkādos elektroniskās saziņas līdzekļus, ar kuriem tiek uzrunāta sabiedrība, ir tiešā veidā vainīgo personu vai vainīgās personas pamudinājušas izdarīt minēto darbību, ja pamudinājumam ir bijušas sekas.

Minētā tiesību akta 29. panta I daļā ir teikts: „Jebkurš apgalvojums par kādu faktu vai inkriminācija, kas aizskar kādas tādas personas vai struktūras cieņu vai reputāciju, kurai attiecīgais fakts vai darbība tiek inkriminēta, ir uzskatāms par neslavas celšanu. Tieša šāda fakta apgalvojuma vai inkriminācijas publicēšana vai pārpublicēšana ir uzskatāma par sodāmu noziedzīgu nodarījumu, pat ja tā ir veikta šaubīgā veidā vai ja tā attiecas uz kādu vārdā nepārprotami nenosauktu personu vai struktūru, kuru tomēr var identificēt no izteikumiem, kliežieniem, draudiem, rakstīta vai drukāta teksta, plakātiem vai afišām, kas tiek uzskatīti par cilvēku cieņu aizskarošiem”; savukārt šā tiesību akta 30. un 31. panta 1. punktā ir noteikts, ka „par goda aizskaršanu, kas ir īstenota, izmantojot kādu no 23. pantā nosauktajiem līdzekļiem, un kas ir vērsta pret tiesām, tribunāliem, sauszemes, jūras vai gaisa spēkiem, izveidotām iestādēm un valsts pārvaldi, tiek noteikts naudassods 45 000 eiro apmērā”; „tāds pats soda mērs tiks noteikts par goda aizskaršanu, kas ir veikta ar tiem pašiem līdzekļiem, ņemot vērā to funkcijas vai kvalitāti, un kas ir vērsta pret Republikas prezidentu, vienu vai vairākiem valdības locekļiem, vienu vai vairākiem abu parlamenta palātu deputātiem, valsts pārvaldes amatpersonu, ar valsts pārvaldes lēmumu pieņemšanas pilnvarām pilnvarotu personu vai darbinieku, kādu no valsts atalgoto reliģisko kultu mācītājiem, kādu pilsoni, kurš kalpo valsts dienestā vai kurš uz laiku vai pastāvīgi īsteno publiskas funkcijas, zvērināto vai liecinieku par liecību nodošanu. Jebkura aizskaroša izpausme, nomelnojoši izteikumi vai lamas, kas nav pamatoti ne ar kādiem faktiem, ir uzskatāma par neslavas celšanu.“

1982. gada 29. jūlija likuma 93-2. un 93-3. pants skan šādi: „Jebkuram sabiedriskās saziņas elektronisko sakaru pakalpojumu sniedzējam ir jāieceļ publikācijas redaktors. Ja publikācijas direktoram ir parlamentārā imunitāte atbilstoši Konstitūcijas 26. pantā un 1965. gada 8. aprīļa protokola par privilēģijām un imunitāti Eiropas Kopienās 9. un 10. pantā paredzētajiem apstākļiem, viņš nozīmē publikācijas līdzredaktoru, kuru izvēlas no personām, kuras ar parlamentāro imunitāti aizsargātas nav, un, ja sakaru pakalpojumus īsteno juridiska persona, to izraugās no komercsabiedrības locekļu, valdes, direktoru vai pārvaldnieku vidus (atkarībā no minētās juridiskās personas formas). Līdzredaktoru iecel viena mēneša laikā, sākot no dienas, kad stājas spēkā publikāciju redaktora imunitāte, kas ir minēta iepriekšējā rindkopā. Publikācijas redaktoram un publikācijas līdzredaktoram, ja tāds ir iecelts, ir jābūt pilngadīgiem, ir jābūt rīcībspējīgiem izmantot savas civilās tiesības un viņu pilsonisko tiesību tiesībspēja nedrīkst būt atcelta ar notiesājošu tiesas spriedumu. Izņēmuma kārtā par publikāciju redaktoru vai līdzredaktoru var iecelt mazgadīgu personu, kura ir sasniegusi sešpadsmit gadu vecumu un kas strādā brīvprātīgi. Vecāki par nepilngadīgu personu, kura ir sasniegusi sešpadsmit gadu vecumu un ir iecelta par publikācijas redaktoru vai līdzredaktoru, atbild, pamatojoties uz Civilt kodeksa 1242. panta, tikai tad, ja minētā nepilngadīgā rīcības rezultātā iestājas viņa paša civiltiesiskā atbildība saskaņā ar 1881. gada 29. jūlija likuma par preses izdevumu brīvību nosacījumiem. Visi juridiskie pienākumi, kas ir jāievēro publikācijas redaktoram, ir jāpilda arī publikācijas līdzredaktoram.

Ja minētos pakalpojumus sniedz juridiska persona, publikācijas redaktors ir pārvaldnieku vai valdes priekšsēdētājs, vadītājs vai juridiskais pārstāvis (atkarībā no juridiskās personas formas). Ja minēto pakalpojumu sniedz fiziska persona, par publikācijas redaktoru uzskata šo personu. Un „gadījumā, kad kādu no 1881. gada 29. jūlija likuma par preses izdevumu brīvību IV nodaļā paredzētajiem pārkāpumiem izdara, izmantojot kādu no sabiedriskās saziņas elektronisko sakaru līdzekļiem, pie atbildības kā galveno autoru sauks publikācijas redaktoru vai minētā likuma 93-2. panta otrajā daļā paredzētajā gadījumā — publikācijas līdzredaktoru, ja inkriminētais vēstījums tika noteikts pirms tā publiskošanas. Ja nav nedz publikācijas redaktora, nedz publikācijas līdzredaktora tad pie atbildības kā galveno autoru sauks autoru, un ja nav arī autora, tad — producentu. Ja vainojami ir publikācijas redaktors vai līdzredaktors, autoru sauc pie atbildības kā līdzzinātāju. Pie atbildības kā līdzzinātāju varēs saukt arī ikvienu tādu personu, kurai varēs piemērot Kriminālkodeksa 121-7. pantu. Ja par pārkāpumu uzskata tāda vēstījuma saturu, kuru kāds interneta lietotājs ir adresējis tiešsaistes sabiedriskās saziņas sakaru pakalpojumu sniedzējam un kuru šis pakalpojumu sniedzējs dara zināmu atklātībai ar tādas personisku ierakstu vietnes starpniecību, kas kā tāda ir apzīmēta, publikācijas redaktors vai līdzredaktors nav kriminālatbildīgi kā galvenie autori, ja tiek pierādīts, ka viņi par attiecīgo vēstījumu patiešām neko zināja pirms tā publiskošanas tiešsaistē vai ja, sākot ar brīdi, kad viņi par to ir uzzinājuši, un ir rīkojušie ātri, lai minēto vēstījumu dzēstu.”

Saskaņā ar ģenerālprokurora sniegto informāciju *Christian Estrosi* 2015. gada 28. jūlijā Nicas augstākajam izmeklēšanas tiesnesim iesniedza iesniegumu, kurā pauda vērmi kļūt par pusi civillietā, kas ierosināta tiesvedībā pret *Marine Le Pen*, pamatojoties uz publiski ievēlētas amatpersonas ar pagaidu pilnvarām goda publisku aizskaršanu. *Estrosi* kungs apgalvo, ka 2015. gada 3. maijā raidījumā *Le Grand Rendez-vous*, kuru translēja vienlaikus gan *iTÉLÉ*, gan *Europe 1*, *Marine Le Pen* izteica šādas piezīmes, kas izskanēja kā pret viņu vērstas apsūdzības vai inkriminācijas un aizskāra viņa godu vai aptraipīja viņa reputāciju: „*Klausieties, tas, ko es zinu, ir: Estrosi kungs finansēja UOIF (Francijas Islāmisko organizāciju savienība); administratīvā tiesas sistēma ir konstatējusi viņa vainu, jo viņš*

*UOIF ir noteicis tik zemu mošējas īres maksu, ka pat administratīvā tiesa viņu nosodīja, kas faktiski atspoguļo to, kā šie mēri nelikumīgi finansē mošējas, pārkāpjot 1905. gada likumu;” „Palīdzība, resursu sniegšana, atbalsts; ja jūs palīdzat Islāma fundamentālismam nostiprināties, plesties plašumā, vervēt, laikam kaut kādā ziņā, morāli jūs tomēr esat mazliet līdzatbildīgs.”;*

Papildus tam *Le Pen* kundze ir divreiz aicināta ierasties uz lietas izskatīšanu tiesas sēdē, bet ar sava advokāta starpniecību viņa ir tiesu informējusi, ka viņa kā Eiropas Parlamenta deputāti aizsargā imunitāti.

Turkāt ir jāatzīmē, ka saskaņā ar Kasācijas tiesas judikatūru (*Cass. Crim.* 1992. gada 26. maijs) vienīgā tiesas loma būtu sākotnējās izmeklēšanas veikšana par šo piezīmju autoru, ņemot vērā, ka izmeklēšanas tiesneša funkcijas nav plašsaziņas līdzekļu lietās vākt un saņemt pierādījumus par goda aizskarošās informācijas patiesumu. Tādēļ *Le Pen* kundzes imunitāte būtu jāatceļ, un atcelšanas vienīgais mērķis ir ļaut Eksanprovansas Apelācijas tiesai veikt sākotnējo izmeklēšanu šajā lietā.

Saskaņā ar Reglamenta 9. panta 1. punktu priekšsēdētājs šo pieprasījumu nosūtīja Juridiskajai komitejai. *Le Pen* kundzi minētā komiteja uzaicināja sniegt paskaidrojumus 2017. gada 29. maijā un 12. jūnijā saskaņā ar Reglamenta 9. panta 5. punktu.

## **2. Eiropas Parlamenta deputātu imunitātes tiesības un procedūra**

Protokola Nr. 7 par privilēģijām un imunitāti Eiropas Savienībā 8. un 9. pantā ir teikts:

### *„8. pants*

*Attiecībā uz Eiropas Parlamenta locekļiem nevar veikt izmeklēšanas darbības, viņus aizturēt vai uzsākt tiesvedību sakarā ar viedokli, ko viņi pauduši, vai balsojumu, ko viņi veikuši, pildot pienākumus.*

### *9. pants*

*Eiropas Parlamenta sesijās tā locekļiem ir:*

- a. savā valstī – imunitāte, ko piešķir attiecīgās valsts parlamenta locekļiem;*
- b. visās citās dalībvalstīs — imunitāte attiecībā uz aizturēšanu un tiesvedību.*

*Imunitāte tāpat attiecas uz Eiropas Parlamenta locekļiem, kamēr viņi dodas uz Eiropas Parlamenta sanāksmes vietu un prom no tās.*

*Ja Eiropas Parlamenta locekli aiztur pārkāpuma izdarīšanas laikā, viņš nevar atsaukties uz imunitāti, un tā neliedz Eiropas Parlamentam izmantot tiesības kādam no tā locekļiem atņemt imunitāti.”*

Eiropas Parlamenta Reglamenta 6. panta 1. punktā un 9. pantā teikts:

### *„6. pants*



## *Imunitātes atcelšana*

*1. Visus pieprasījumus atcelt imunitāti izvērtē saskaņā ar Protokola par privilēģijām un imunitāti Eiropas Savienībā 7., 8. un 9. pantu un saskaņā ar 5. panta 2. punktā minētajiem principiem.*

### *9. pants*

#### *Ar imunitāti saistītās procedūras*

*1. Par visiem Parlamenta priekšsēdētājam adresētajiem dalībvalsts kompetentas iestādes pieprasījumiem atcelt deputāta imunitāti vai deputāta vai bijušā deputāta pieprasījumiem aizstāvēt privilēģijas un imunitāti paziņo plenārsēdē, un tos nodod atbildīgajai komitejai.*

*2. Ar attiecīgā deputāta vai bijušā deputāta piekrišanu pieprasījumu var iesniegt cits deputāts, kuram tiek atļauts attiecīgo deputātu vai bijušo deputātu pārstāvēt visos procedūras posmos.*

*Deputāts, kurš pārstāv attiecīgo deputātu vai bijušo deputātu, nepiedalās komitejas lēmumu pieņemšanā.*

*3. Komiteja nekavējoties, bet ņemot vērā to salīdzinošo sarežģītību, izskata pieprasījumus atcelt vai aizstāvēt privilēģijas un imunitāti.*

*4. Atbildīgā komiteja iesniedz pamatota lēmuma priekšlikumu, kurā ir ieteikums pieņemt vai noraidīt pieprasījumu atcelt imunitāti vai aizstāvēt imunitāti un privilēģijas. Grozījumi nav pieņemami. Ja priekšlikumu noraida, uzskata, ka ir pieņemts pretējs lēmums.*

*5. Komiteja var pieprasīt, lai attiecīgā iestāde tai iesniedz visu informāciju un skaidrojumus, ko tā uzskata par vajadzīgiem, lai izlemtu par imunitātes atcelšanu vai aizstāvēšanu.*

*6. Attiecīgajam deputātam dod iespēju tikt uzklausiņam, un viņš var iesniegt jebkādu dokumentu vai cita veida rakstisku apliecinājumu, ko viņš uzskata par vajadzīgu.*

*Deputāts nepiedalās debatēs — izņemot uzklausišanu — par pieprasījumu atcelt vai aizstāvēt viņa imunitāti.*

*Komitejas priekšsēdētājs uzaicina deputātu uz uzklausišanu, norādot datumu un laiku. Deputāts var atteikties no tiesībām tikt uzklausiņam.*

*Ja deputāts pēc minētā uzaicinājuma uzklausiņā nav piedalījies, tiek uzskatīts, ka viņš ir atteicies no tiesībām tikt uzklausiņam, izņemot ja viņš, minot iemeslus, ir lūdzis attaisnot viņa nepiedalīšanos ierosinātajā datumā un laikā. Komitejas priekšsēdētājs izlemj, vai šāds pieprasījums attaisnot nepiedalīšanos ir pieņemams, ņemot vērā norādītos iemeslus, un šo lēmumu nav atļauts pārsūdzēt.*

*Ja komitejas priekšsēdētājs apstiprina pieprasījumu attaisnot nepiedalīšanos, viņš uzaicina deputātu uz uzklaušīšanu, nosakot jaunu datumu un laiku. Ja deputāts neievēro otro uzaicinājumu uz uzklaušīšanu, procedūru turpina bez deputāta uzklaušīšanas. Turpmāki pieprasījumi attaisnot nepiedalīšanos vai tikt uzklaušītam vairs netiek pieņemti.*

*7. Ja pieprasījums atcelt vai aizstāvēt imunitāti attiecas uz vairākiem apsūdzības punktiem, par katru no tiem var pieņemt atsevišķu lēmumu. Izņēmuma kārtā komiteja savā ziņojumā var ierosināt, lai imunitātes atcelšana vai aizstāvība attiecas vienīgi uz kriminālvajāšanu un ka līdz galīgā sprieduma pasludināšanai pret deputātu nedrīkst piemērot apcietinājumu vai kādu citu līdzekli, kas viņam liegtu pildīt pienākumus, kurus paredz viņa pilnvaras.*

*8. Komiteja var sniegt pamatotu atzinumu par attiecīgās iestādes kompetenci un par pieprasījuma pieņemamību, taču tā nekādā gadījumā neizsakās par deputāta vainīgumu vai nevainīgumu un par to, vai ir nepieciešama kriminālvajāšana par uzskatiem vai darbībām, kas deputātam piedēvēti, pat tad ne, ja pieprasījuma izskatīšana ļauj komitejai iegūt detalizētas ziņas par lietas materiāliem.*

(...)"

### **3. Lēmuma priekšlikuma pamatojums**

Ņemot vērā iepriekš minētos faktus, šai lietai var piemērot Protokola Nr. 7 par privilēģijām un imunitāti Eiropas Savienībā 9. pantu.

Saskaņā ar minēto normu deputātiem sava valstī ir imunitāte, ko piešķir šis valsts parlamenta deputātiem. Savukārt Francijas Konstitūcijas 26. pantā ir noteikts, ka nevienu Parlamenta deputātu nedrīkst saukt pie atbildības, veikt pret viņu vērstas izmeklēšanas darbības, viņu apcietināt vai aizturēt, vai tiesāt par viedokļiem, kas ir pausti, vai balsojumu, kas ir veikts, viņam pildot oficiālos pienākumus, un nevienu Parlamenta deputātu nedrīkst apcietināt par noziedzīga nodarījuma izdarīšanu vai viņam piemērot jebkādus citus drošības līdzekļus, kas ir saistīti ar brīvības atņemšanu vai ierobežošanu, ja nav saņemta Parlamenta piekrišana.

Lai izlemtu par to, vai saglabāt vai atcelt Parlamenta deputāta imunitāti, Parlaments piemēro paša noteiktus konsekvētus principus. Viens no tiem ir tāds, ka imunitāti parasti atceļ tad, kad uz pārkāpumu attiecas Protokola Nr. 7 9. pants — ja vien nepastāv *fumus persecutionis*, proti, pietiekami nopietnas un pamatotas aizdomas par to, ka jautājums ir izvirzīts, lai attiecīgajam deputātam nodarītu politisku kaitējumu.

Nav nekāda pamata uzskatīt, ka šīs lietas pamatā būtu *fumus persecutionis*.

Attiecībā uz Protokola Nr. 7 par privilēģijām un imunitātēm Eiropas Savienībā 8. pantu Eiropas Savienības Tiesa savukārt uzskatīja, ka, lai saskaņā ar šo normu būtu spēkā Eiropas Parlamenta deputāta absolūtā imunitāte, viedoklis deputātam ir jāpauž, veicot savus amata pienākumus, kā rezultātā ir jāievēro prasība, ka paustajam viedoklim ir jābūt nepastarpināti un

acīmredzami saistītam ar parlamentārajiem pienākumiem<sup>1</sup>.

Jāsecina, ka šajā lietā tas tā acīmredzami nav — izteikumi, kurus *Le Pen* kundze esot izdarījusi, nav uzskatāmi par viedokli, kuru viņa ir paudusi kā Eiropas Parlamenta deputāte, veicot savus pienākumus Protokola Nr. 7 par privilēģijām un imunitātēm Eiropas Savienībā 8. panta nozīmē, kā to ir skaidrojusi Eiropas Savienības Tiesas.

#### **4. Secinājumi**

Ņemot vērā iepriekš minētos argumentus un Reglamenta 9. panta 4. punktu, Juridisko lietu komiteja iesaka Eiropas Parlamentam atcelt *Marine Le Pen* parlamentāro imunitāti.

---

<sup>1</sup> Tiesas 2011. gada 6. septembra spriedums, *Patriciello*, C-163/10, ECLI: EU:C:2011:543, 35. punkts.

**INFORMĀCIJA PAR PIENĒMŠANU  
ATBILDĪGAJĀ KOMITEJĀ**

<b>Pieņemšanas datums</b>	13.6.2017
<b>Galīgais balsojums</b>	+: 14 -: 1 0: 2
<b>Komitejas locekļi, kas bija klāt galīgajā balsošanā</b>	Joëlle Bergeron, Mady Delvaux, Rosa Estaràs Ferragut, Laura Ferrara, Mary Honeyball, Sajjad Karim, Sylvia-Yvonne Kaufmann, António Marinho e Pinto, Emil Radev, Evelyn Regner, Pavel Svoboda, Axel Voss, Tadeusz Zwiefka
<b>Aizstājēji, kas bija klāt galīgajā balsošanā</b>	Daniel Buda, Angel Dzhambazki, Heidi Hautala, Jens Rohde